

Nr 452

Av herr **Håstad m. fl.**, om förhöjd sjukpension åt förre ingenjören vid vattenfallsstyrelsen C. I. Iverus.

Ingenjören C. J. Iverus i Stockholm, som är född den 28 augusti 1895 och som 1916 utexaminerades från tekniska gymnasiet i Härnösand, anställdes den 1 februari 1943 i vattenfallsstyrelsen, sedan han under ett halvår dessförinnan hade haft konsultationsuppdrag från styrelsens elektrobyggnadsbyrå. Efter att först ha varit tillfällig ingenjör i dåvarande lönegrad 20 antogs Iverus 1 december 1943 som e. o. ingenjör i Ce 25. Han tjänstgjorde fram till 1 oktober 1949 som föreståndare för elektrobyråns redskaps- och verktygskontor. Enligt egen uppgift »avkrävdes» han vid anställningen löfte att ej söka sig bort från verket. På förslag av verkets dåvarande chef invaldes Iverus 1945 i Svenska teknologföreningen, oaktat han icke besatt vissa formella kvalifikationer. Iverus uppsades emellertid den 15 juni 1949, men efter besvär över uppsägningen tillerkändes Iverus av vattenfallsstyrelsen den 7 november samma år avsked med sjukpension (grundbeloppet 4440 kronor fram till folkpensionsåldern, därefter 3996 kronor per år).

Ifrågavarande ärende har från Iverus sida gjorts till föremål för en rad framställningar under årens lopp till regeringen, i vilka han riktat kritik mot det sätt, på vilket han mot sin vilja nödgades lämna verket eller ansåg sig tvungen att godta uppgörelsen om sjuklön. Alla dessa framställningar ha prövats av regeringen utan att föranleda någon åtgärd. I en PM, som skall överlämnas till utskottet, redogöres närmare för ärendets olika stadier och för vad som anförts från den klagandes och från myndigheternas sida.

Utän att kunna ta någon ståndpunkt i sakfrågan vilja vi framhålla att Iverus till följd av vad som inträffat försatts i en mycket prekär ekonomisk situation. Hans skuldsumma har enligt hans egen uppgift ökats från ca 30 000 kronor år 1950 till omkring 80 000 kronor år 1955. Han har också för sina barns uppfostran måst anlita socialvården. Avskedandet har för honom vid hans ålder uppenbarligen blivit ett hårt slag som han inte kunnat utstå. De rent mänskliga omständigheterna i detta fall borde enligt vår mening motivera ett avsteg från de regler, som statsmakterna eljest tillämpa när sjukpension beviljas.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte bevilja förre ingenjören vid kungl. vattenfallsstyrelsen C. I. Iverus en med lämpligt belopp höjd sjukpension eller ett motsvarande understöd.

Stockholm den 26 januari 1957

Elis Håstad

Ruben Swedberg

Harald Hallén